

[Anna Westergaard.]

foregaa fra andre Byer, men ogsaa og særlig den københavnske Nærtrafik, der lige har faaet sine Priser sat op. Naar vi ikke desto mindre har ment at kunne gaa med til ogsaa denne Del af det samlede Forslag, skyldes det for det første den særlige øjeblikkelige politiske Situation, i hvilken der kan og maa stilles store Krav til alles Evne og Vilje til Samarbejde og Enighed, for det andet, at der dog ved Behandlingen i det andet høje Ting er gennemført visse Lempelser for Arbejdsrejserne, og endelig for det tredje, at man i Folketinget fra alle de i Regeringen repræsenterede Partiers Side har tiltraadt Forslaget, som det nu foreligger. Altsaa hos alle disse Partier har der været Enighed om, at der ikke kunde gøres større Indrømmelser til Nærtrafikkens rejsende.

Jeg skal til Slut lige nævne, at der ogsaa i Forslaget findes Ting, som betyder Lettelser for det rejsende Publikum, og af dem vil jeg fremhæve to. For det første, at den billige Søndagskørsel vil blive til en Weekend-Kørsel, saaledes at Billetterne vil komme til at gælde fra Lørdag Middag til Mandag Middag, for det andet, at Aldersgrænsen for Børnebilletter sættes op fra 10 til 12 Aar. Jeg skal ikke fremsætte moralske Betragtninger i den Anledning, men jeg vil dog alligevel tro, at Folk er omtrent lige saa samvittighedsløse, naar deres Børn er 12, som naar de er 10 Aar — og lige saa samvittighedsfulde, naturligvis! Begge disse Indrømmelser vil sikkert blive modtaget med Tilfredshed af mange rejsende.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa det radikale Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Udvalgsbehandling og Vedtagelse. Skulde det vise sig muligt i Udvalget at komme til Enighed om yderligere Forbedringer af Forslaget, vil vi naturligvis hellere end gerne medvirke til Gennemførelse af saadanne.

Ministeren for offentlige Arbejder (Axel Sørensen): Jeg takker de ærede Ordførere for det Tilsagn, de har givet om Støtte til Lovforslagets hurtige Gennemførelse. Om en Række af de Henstillinger, som ærede Ordførere har fremsat med Adresse til Statsbanernes Styrelse, ved jeg af Erfaring, at jeg paa Forhaand kan sige, at de vil blive optaget til Overvejelse i Statsbanernes Styrelse med Vilje til at naa det bedst mulige Resultat.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Malchau) fremsatte Øn-

ske om, at Forslaget maatte blive gjort til Genstand for en kort Behandling i et Udvalg ogsaa i dette høje Ting, og det kan jeg selvfølgelig for mit Vedkommende ikke modsætte mig, men jeg vil dog gerne udtrykke Ønske om, at denne Udvalgsbehandling maa blive fremmet mest muligt.

Ønsket om Udvalgsbehandling er motiveret med Betragtninger over den foreslaaede Takstforhøjelse paa Nærtrafikken. De Betragtninger, den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti herom fremsatte, faldt jo nøje sammen med den ærede Ordfører for Det radikale Venstres og med Betragtninger, fremsat af ærede Medlemmer af det andet høje Ting. Jeg vil gerne straks erklære, at det volder mig ingen Vanskelighed at erkende Berettigelsen af en Række af de Betragtninger, der er fremsat her i Dag og i det andet høje Ting og andetsteds vedrørende hele dette Spørgsmaal, men naar det her i Dag, ligesom for øvrigt ogsaa forleden i det andet høje Ting, stærkt er understreget, at samfundsmæssige Hensyn af de Grunde, der har været nævnt, ogsaa maa tages i Betragtning, maa jeg have Lov til at understrege, at min Stilling til dette Spørgsmaal, som efter min Mening ikke kan trækkes ud som en selvstændig Enkelthed, men maa behandles som et Led i alt det, der her foregaa, ogsaa er præget af et samfundsmæssigt Hensyn, nemlig dette, at naar det, for at Skatteyderne ikke skal blive præsenteret for en alt for urimelig stor Regning, er nødvendigt at foretage Takstforhøjelser paa Statsbanerne, maa man ogsaa gennemføre disse med rimelig Hensyntagen til alle Sider, hvilket kræver, at man ikke kan undtage enkelte Strækninger eller enkelte Grupper af de rejsende fra Forhøjelserne. Endelig kan det ikke være urimeligt, naar jeg siger, at saa længe jeg skal varetage de Opgaver, der er Ministeren for offentlige Arbejders, maa jeg afvise de saakaldte samfundsmæssige Hensyn, der giver sig Udtryk i Ønsket om nem og bekvem Adgang til sundere og maaske ogsaa i visse Tilfælde billigere Boliger uden for Hovedstaden, end man kan opnaa inden for Hovedstaden, som mig saadan set uvedkommende. Jeg har først og fremmest den Pligt at varetage, at der følges en forsvarlig, ogsaa samfundsmæssigt set forsvarlig, Linie ved Gennemførelsen af Takstforhøjelserne.

Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Det radikale Venstre i, at jeg ikke har nogen Grund til at vente nogen videre Forstaaelse af min Stilling hos Beboerne ude i den Del af Landet, som Nær-